

کارکردهای توجه عبارتند از ردیابی درست علامت، گوش به‌زنگی و جست‌وجو. در هر موقعیت توجه دونوع علامت وجود دارد: علامت هدف و علامت انحرافی.

منظور از علامت یا محرک هدف، علامتی است که فرد باید آن را برگزیند. محرک‌ها یا علائم انحرافی محرک‌هایی است که همواره مانع انتخاب هدف می‌شود.

موقعیت‌های ردیابی علامت: اصابت ردیابی علامت حاضر است. رد درست ردیابی نکردن علامت غایب است. هشدار کاذب ردیابی علامت غایب است. از دست دادن محرک هدف که ردیابی نشدن علامت حاضر است. به توانایی فرد برای یافتن محرک هدف در طول یک دوره زمانی طولانی گوش به‌زنگی می‌گویند.

در جست‌وجو به‌دنبال یافتن یک محرک مکانی در زمینه یا بافت مکانی هستیم، اما نمی‌دانیم در چه مکانی.

پیدا کردن محرک هدف تابع تعداد عوامل انحرافی و ویژگی منحصر به فرد آن هدف است.